

RUERA A QUATRE MANS

Jordi Masó i Albert Giménez

Josep Maria Ruera
Empúries / Ambients

Piano a quatre mans
(arr. : Jordi Masó)

BoileauMusic
boileau-music.com

JOSEP MARIA RUERA I PINART

(1900-1988)

(Josep Maria Ruera, any 1981)

TRAJECTÒRIA VITAL I ARTÍSTICA

Va néixer a Barcelona, però va viure des dels nou anys a Granollers. Va començar els estudis musicals amb Manuel Glanadell, organista de la parròquia, i els va continuar a Barcelona amb Enric Morera, Joan Baptista Lambert i Joan Lamote de Grignon.

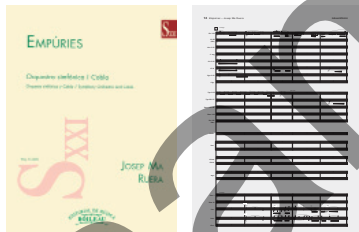
L'any 1921 va estrenar la seva primera sardana, *Aires del Vallès*. Als anys vint va alternar la seva activitat formativa amb actuacions tant en orquestres clàssiques (va tocar la viola a l'Orquestra Pau Casals) com en orquestres de ball. L'any 1922 va obtenir la plaça d'organista a l'Església Parroquial de Sant Esteve de Granollers i el 1929 va ser nomenat director artístic de la Societat Claveriana de Granollers Amics de la Unió.

L'any 1928 va fundar l'Escola Municipal de Música, de la qual seria director des del 1945 fins al 1988. Durant els anys vint i trenta va escriure sardanes que van ser premiades a diversos concursos del país. El punt culminant d'aquesta primera etapa compositiva va arribar l'any 1935, quan els *Tres moviments simfònics* van ser seleccionats per a ser interpretats al XIV Festival de la SIMC (Societat Internacional de Música Contemporània) que se celebraria a Barcelona l'any 1936. El jurat estava format pel director d'orquestra Ernest Ansermet, el compositor Anton Webern, el musicòleg anglès Edward Dent, el pianista i compositor polonès Bolestaw Woytowicz i Joan Lamote de Grignon. El

concert es va celebrar el 19 d'abril de 1936 al Palau de Belles Arts de Barcelona.

Però la Guerra Civil va estroncar la carrera compositiva de Ruera: durant la llarga postguerra va compondre poques obres i es va centrar en la pedagogia, en la direcció de cors i d'orquestrades de ball (entre les quals destaca l'Orquestra Selecció), a més de continuar com a organista a la parròquia. Només a partir dels anys seixanta va reprendre l'activitat creativa i va obtenir premis importants com el Premi Pau Casals, que li van concedir a París l'any 1959 per l'obra simfònica *Empúries: introducció i sardana*, el Ciutat de Barcelona de 1970 pel *Triptic laietà* per a còbala, premi que tornaria a guanyar el 1971 amb els quatre poemes simfònics *Empúries*.

EMPÚRIES, UNA OBRA DE LLARG RECORREGUT

(Portada i pàgina 14 de l'obra *Empúries* de Josep Maria Ruera – Editorial de Música Boileau.)

Indiscutible obra culminant de Josep Maria Ruera, els quatre poemes simfònics que configuren *Empúries* van tenir una gestació lenta i esglaonada

al llarg d'uns quaranta anys. Podria dir-se que va ser l'obra de tota una vida. El «primer batec» (per dir-ho amb l'expressió de Nabókov) el trobem a *Empúries, la grega*, sardana de l'any 1931 composta sota la fascinació per la Grècia Antiga que l'advocat granollerí Josep Coma i Clapés havia transmès al jove Ruera en una conferència. Aquella sardana, escrita a partir dels modes grecs, va obtenir el premi a la millor sardana als Jocs Florals de Girona aquell any, i va esperonar el compositor a compondre una «Simfonia grega», de la qual *Empúries, la grega*, convenientment revisada en la secció dels llargs, en seria el segon moviment.

La convocatòria del concurs per presentar obres per ser interpretades al XIV Festival de la SIMC de l'any 1936 va sorprendre Ruera a mitja composició. Sense temps per acabar la simfonia, va presentar al concurs les tres primeres parts sota el títol *Tres moviments simfònics* en una versió per a gran banda. El prestigiós jurat, encapçalats per Ansermet i Webern, va jutjar favorablement la partitura, que es va estrenar en un dels concerts del Festival amb crítiques molt favorables. Però Josep Maria Ruera no va poder dedicar-se a la composició de la projectada simfonia per culpa de la guerra i els anys difícils de la postguerra, una època en la qual prevalia la supervivència sobre les ambicions artístiques. L'any 1959, finalment, una composició per a banda i còbala titulada *Empúries: introducció i sardana* va guanyar el premi Pau Casals als Jocs Florals de París. Aquest seria el quart moviment de la projectada «simfonia grega»: *Empúries* començava a configurar-se, com un puzzle que, peça a peça, es completava al llarg dels anys.

Ara només faltava instrumentar per a gran orquestra els *Tres moviments simfònics*, que eren

JOSEP MARIA RUERA I PINART

(1900-1988)

(Josep Maria Ruera, 1920.)

LIFE AND ARTISTIC CAREER

Josep Maria Ruera was born in Barcelona but moved to Granollers at the age of nine. He began his musical studies with Manuel Glanadell, organist of the parish, and continued them in Barcelona with Enric Morera, Joan Baptista Lambert and Joan Lamote de Grignon.

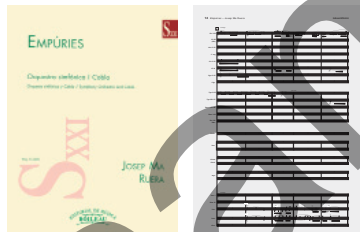
In 1921 he premiered his first sardana, *Aires del Vallès*. During the 1920s he combined his training with performances both in classical orchestras—he played the viola in the Pau Casals Orchestra—and in dance bands. In 1922 he was appointed organist of the Parish Church of Sant Esteve in Granollers, and in 1929 he became artistic director of the “Societat Claveriana de Granollers Amics de la Unió”.

In 1928 he founded the Municipal School of Music, of which he would later become director, a position he held from 1945 until 1988. During the 1920s and 1930s he composed numerous sardanas that won prizes in various competitions throughout Catalonia. The peak of this first creative period came in 1935, when his *Three Symphonic Movements* were selected for performance at the 14th Festival of the ISCM (International Society for Contemporary Music), scheduled to take place in Barcelona in 1936. The jury included conductor Ernest Ansermet, composer Anton Webern, British musicologist Edward Dent, Polish pianist and composer Bolesław Woytowicz, and Joan Lamote de Grignon.

The concert was held on 19 April 1936 at the Palau de Belles Arts in Barcelona.

The outbreak of the Spanish Civil War brought Ruera's compositional career to an abrupt halt. During the long post-war period he composed very little and devoted himself mainly to teaching, to conducting choirs and dance orchestras—most notably the Orquestra Selecció—and to his duties as parish organist. Only from the 1960s onwards did he resume his creative activity, receiving important awards such as the Pau Casals Prize, granted in Paris in 1959 for the symphonic work *Empúries: Introduction and Sardana*, and the City of Barcelona Prize in 1970 for the *Laietan Triptych* for còbra, an award he would win again in 1971 for the four symphonic poems *Empúries*.

EMPÚRIES, A WORK OF A LIFETIME

(Cover and page 14 of *Empúries* by Josep Maria Ruera – Editorial de Música Boileau.)

Undoubtedly the culminating work of Josep Maria Ruera, the four symphonic poems that make up *Empúries* were conceived gradually over a period

of some forty years. It may rightly be described as the work of a lifetime. The “first little throb”—to use Nabokov’s expression—can be found in *Empúries, the Greek*, a sardana composed in 1931 under the spell of Ancient Greece, a fascination transmitted to the young Ruera by the Granollers-born lawyer Josep Coma i Clapés during a lecture. Written using Greek modes, the sardana won the prize for Best Sardana at the Girona Floral Games that same year and encouraged him to compose a “Greek Symphony”, of which *Empúries, the Greek*, suitably revised in its *llargs* section, would become the second movement.

The call for works to be performed at the 14th ISCM Festival in 1936 caught Ruera in the midst of composition. With no time to complete the symphony, he submitted the first three sections under the title *Three Symphonic Movements*, in a version for large wind ensemble. The prestigious jury, led by Ansermet and Webern, judged the score favourably, and it was premiered at one of the Festival concerts to highly positive critical acclaim. However, the war and the harsh years of the post-war period prevented Ruera from completing the projected symphony, at a time when survival took precedence over artistic ambition.

In 1959, a composition for band and còbra entitled *Empúries: Introduction and Sardana* was awarded the Pau Casals Prize at the Floral Games in Paris. This piece would become the fourth movement of the projected “Greek Symphony”. *Empúries* thus began to take shape like a puzzle gradually completed piece by piece over the years.

All that remained was to orchestrate the *Three Symphonic Movements*—originally conceived for

JOSEP MARIA RUERA I PINART

(1900-1988)

(Josep Maria Ruera, año 1959.)

TRAYECTORIA VITAL Y ARTÍSTICA

Nació en Barcelona, pero desde los nueve años vivió en Granollers. Inició sus estudios musicales con Manuel Glanadell, organista de la parroquia, y los continuó en Barcelona con Enric Morera, Joan Baptista Lambert y Joan Lamote de Grignon.

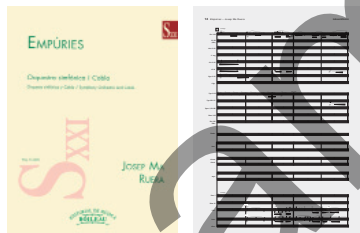
En 1921 estrenó su primera sardana, *Aires del Vallès*. Durante los años veinte alternó su actividad formativa con actuaciones tanto en orquestas clásicas —tocó la viola en la Orquesta Pau Casals— como en orquestas de baile. En 1922 obtuvo la plaza de organista en la Iglesia Parroquial de Sant Esteve de Granollers y en 1929 fue nombrado director artístico de la Societat Claveriana de Granollers Amics de la Unió.

En 1928 fundó la Escuela Municipal de Música, de la que sería director desde 1945 hasta 1988. Durante los años veinte y treinta escribió sardanas que fueron premiadas en diversos concursos del país. El punto culminante de esta primera etapa compositiva llegó en 1935, cuando los *Tres moviments sinfónicos* fueron seleccionados para ser interpretados en el XIV Festival de la SIMC (Sociedad Internacional de Música Contemporánea), que debía celebrarse en Barcelona en 1936. El jurado estaba integrado por el director de orquesta Ernest Ansermet, el compositor Anton Webern, el musicólogo inglés Edward Dent, el pianista y compositor polaco Bolestaw Woytowicz y Joan Lamote de Grignon. El

concierto tuvo lugar el 19 de abril de 1936 en el Palacio de Bellas Artes de Barcelona.

La Guerra Civil truncó la carrera compositiva de Ruera. Durante la larga posguerra compuso pocas obras y centró su actividad en la pedagogía, la dirección de coros y de orquestas de baile —entre las que destaca la Orquesta Selecció—, además de continuar como organista parroquial. Solo a partir de los años sesenta retomó la actividad creativa y obtuvo importantes reconocimientos, como el Premio Pau Casals, concedido en París en 1959 por la obra sinfónica *Empúries: introducción y sardana*, el Premio Ciudad de Barcelona de 1970 por el *Triptic laietà* para còbala, galardón que volvería a recibir en 1971 por los cuatro poemas sinfónicos *Empúries*.

EMPÚRIES, UNA OBRA DE LARGO RECORRIDO

(Portada y página 14 de la obra *Empúries*, de Josep Maria Ruera – Editorial de Música Boileau.)

Indiscutible obra culminante de Josep Maria Ruera, los cuatro poemas sinfónicos que conforman *Empúries* tuvieron una gestación lenta y escalonada a lo largo de unos cuarenta años. Puede afirmarse

que fue la obra de toda una vida. El «primer latido» —por utilizar la expresión de Nabókov— se encuentra en *Empúries, la griega*, sardana de 1931 compuesta bajo la fascinación por la Grecia Antigua que el abogado granollerense Josep Coma i Clapés transmitió al joven Ruera en una conferencia. Aquella sardana, escrita a partir de los modos griegos, obtuvo el premio a la mejor sardana en los Juegos Florales de Girona de ese mismo año y alentó al compositor a escribir una «Sinfonía griega», de la cual *Empúries, la griega*, convenientemente revisada en la sección de los largos, habría de convertirse en el segundo movimiento.

La convocatoria del concurso para presentar obras destinadas a ser interpretadas en el XIV Festival de la SIMC de 1936 sorprendió a Ruera en plena composición. Sin tiempo para concluir la sinfonía, presentó a concurso las tres primeras partes bajo el título *Tres movimientos sinfónicos*, en una versión para gran banda. El prestigioso jurado, encabezado por Ansermet y Webern, valoró favorablemente la partitura, que se estrenó en uno de los conciertos del Festival con críticas muy elogiosas. Sin embargo, la guerra y los difíciles años de la posguerra impidieron que Josep Maria Ruera pudiera retomar la composición de la sinfonía proyectada, en una época en la que la supervivencia se imponía a las ambiciones artísticas. Finalmente, en 1959, una composición para banda y còbala titulada *Empúries: introducción y sardana* obtuvo el Premio Pau Casals en los Juegos Florales de París. Esta obra se convertiría en el cuarto movimiento de la proyectada «sinfonía griega». *Empúries* comenzaba así a configurarse como un puzzle que, pieza a pieza, se iría completando con el paso de los años.

Solo restaba instrumentar para gran orquesta los *Tres movimientos sinfónicos*, concebidos

RUERA A QUATRE MANS

Jordi Masó i Albert Giménez

Piano a quatre mans

EMPÚRIES (quatre poemes simfònics) 37'53"

Josep Maria Ruera (arr.: Jordi Masó)

01 - Ègloga.....09'45"

02 - Dansa en cercle06'31"

03 - Núpries.....11'17"

04 - Festival.....10'20"

AMBIENTS 26'04"

Josep Maria Ruera (arr.: Jordi Masó)

05 - Presentació07'41"

06 - Dansa popular (Sardana)05'10"

07 - En la capella del monestir...06'14"

08 - Esplai camperol.....06'59"

Piano: **Jordi Masó i Albert Giménez**

Recording / Mixing / Mastering: **Enric Giné** (Tasso Laboratori de So)

Fotografies / Pictures / Fotografias: **Fons Família Ruera**

Productor / Producer / Productor: **Editorial de Música Boileau, S.L.**

Enregistrat el 20 i 21 de setembre de 2025 a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

BoileauMusic
boileau-music.com

© i © E.M. Boileau 2025
Provença 287 - 08037 Barcelona (Spain)

Reg.: C00251010
D.L. B.23426-2025

Agraïments:

esmuc

Amb el suport de:

ic 3C Institut Català de les
Empreses Culturals

Generalitat
de Catalunya